Dosarul nr.4r-543/2025 Prima instanță
Nr. PIGD 4-25070801-05-4r-13102025 judecătoria Comrat
sediul Central
judecătorul Igor Botezatu

D E C I Z I E

02 februarie 2026 *****

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
În componența:
Președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
Judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, în temeiul art. 471 Cod contravențional, recursul declarat de Sîrbu Lidia împotriva hotărârii Judecătoriei Comrat sediul Central din 01 septembrie 2025, în cauza la contestația declarată de către Sîrbu Lidia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 215402 din 16.05.2025 și a deciziei de sancționare în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

C O N S T A T Ă:

1.În fapt:

La data de 16 mai 2025, agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., a întocmit în privința cet. Sîrbu Lidia procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr.MAI04 215402 în baza alin. (1) art.47[1] Cod contravențional al RM.

Prin decizia agentului constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., adoptată la 16.05.2025, Sîrbu Lidia a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional cu o amendă în mărime de 500 u.c. echivalent a 25000,00 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare emise în privința sa, la data de 19 mai 2025, Sîrbu Lidia a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI04 215402 din 16.05.2025, întocmit de agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., și a deciziei de sancționare în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, solicitând admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale din 16 mai 2025, cu încetarea procesului contravențional din motivul că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM.

În motivarea contestației a indicat că, la data de 16.05.2025 a fost întocmit procesul verbal şi decizia de sancționare prin care Sîrbu Lidia a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional al RM, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă de 500 u.c. - 25 000 lei.

Solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție MAI04 215402 din 16.05.2025 şi a deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului, încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional.

Argumentele contestației sunt expuse pe f.d.2-8.

La data de 21 iulie 2025, Sîrbu Lidia a depus cerere cu privire la excluderea probelor din dosar ca fiind inadmisibile. (f.d. 49-50)

La data de 21 iulie 2025, Sîrbu Lidia a depus cerere de completare a contestației inițiale. (f.d. 39-47)

2.Poziția instanței de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Comrat sediul Central din 01 septembrie 2025, s-a respins contestația depusă de către Sîrbu Lidia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 215402 din 16.05.2025 întocmit de către agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 16 mai 2025, potrivit căreia Sîrbu Lidia a fost recunoscuta vinovata de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 215402 din

16.05.2025 întocmit de către agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 16 mai 2025, potrivit căreia Sîrbu Lidia a fost recunoscuta vinovata de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, se menține fără modificări. (f.d. 57-61)

3.Solicitarea recurentului.

La data de 11 septembrie 2025, Sîrbu Lidia nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 01 septembrie 2025, a declarat recurs împotriva acesteia, prin care a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii din 01 septembrie 2025 cu emiterea unei noi decizii prin care v-a fi admisă contestația integral. (f.d. 65-75)

Recurentul nu este de acord cu hotărârea instanței, considerând-o neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare, din următoarele considerente.

În motivarea recursului s-a invocat, că conform contestației s-a menționat, că agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nici o acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Indica, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, recurentul a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată si pe care nu am comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de

lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. în plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

Consideră că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală", în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală" sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petentid reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele ari. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. în ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Menționează că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurentul a comis fapta incriminată. în acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(l) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadru alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță s-a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa”, „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor,

privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare Și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubio pro reo.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), atragem atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „ anul 2024 și până în prezent” iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data Și ora concretă când au fost recepționată expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit. a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, ...

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să

anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte și contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa facturală, dacă a fost întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unci probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnica- științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit. a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport dc analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace:

- procesul-verbal cu privire la contravenție,

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor,

- procesul-verbal de percheziție,

- procesul-verbal privind cercetarea la fața locului,

- procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod,

- explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional,

- declarațiile victimei, ale martorilor,

- înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnica-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Pe de altă parte, el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravențional și mandatului corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult - raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale” iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume:

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație;

- încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr. 13-7921 /2024 din 22.10.2024;

- procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;

- ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. în alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional. Instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47^1 din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc dc probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații ele.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit.

Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47^1 din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, este de menționat că agentul constatator nu a făcut proba -

când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii /acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii", și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, tară prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

În lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie facturală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu arc o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar in baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece in cadrul ședinței de judecata agentul constatator n-a prezentat careva probe in vederea primirii si/sau transferul sumelor bănești in baza aplicației descrise, precum si lipsa unor informații din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectiva a contravenției.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri si/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB", faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

În lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze. în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex

propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, nu este demonstrat că în acțiunile potentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet Și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Potrivit prevederilor art.458 alin.(l) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei: c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării Și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a tine cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral iară a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o marc importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

4.Termenul de declarare a recursului.

Conform art.468 alin.(1) din Codul contravenţional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).*

Din actele cauzei se constată că hotărârea Judecătoriei Comrat sediul Central, a fost pronunțată la data de 01 septembrie 2025 în lipsa părților, iar, recursul a fost depus de către Sîrbu Lidia la data de 11 septembrie 2025. Astfel, Completul de judecată constată că recursul a fost depus în termen.

La data de 13 octombrie 2025 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d. 79)

5.Argumentele părţilor.

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părţilor, cu respectarea rigorilor art.471 din Codul contravențional, cu înștiințarea părţilor şi explicarea dreptului de a depune referinţă.

În temeiul art.471 alin.(2) din Codul contravențional, la data de 17 octombrie 2025 în adresa părţilor, a fost expediată copia cererii de recurs și solicitată prezentarea referinţei. (f.d. 82)

Completul stabilește, că până la data examinării cauzei în ordine de recurs, careva referințe de la părțile în proces nu au parvenit la sediul instanței de recurs.

6.Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este fondat şi urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului*.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că recursul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441*.

***Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional**, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: **nu există faptul contravenţiei**.*

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra României*, din 23 ianuarie 2021 și cauza *Roşca contra Moldovei*, din 22 martie 2005).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravenţional, orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a stabilit, că la data de 16 mai 2025, agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., a întocmit în privința cet. Sîrbu Lidia procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr.MAI04 215402, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, constatându-se că, în perioada anului 2024 a pretins primirea surselor financiare prin PSB în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor. (f.d. 11)

La data de 19 mai 2025, Sîrbu Lidia ne fiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 215402 din 16 mai 2025 și a deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului; a înceta procesul contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional. (f.d.2-8)

La data de 01 septembrie 2025, prin hotărârea judecătoriei Comrat sediul Central s-a respins contestația depusă de către Sîrbu Lidia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 215402 din 16.05.2025 întocmit de către agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 16 mai 2025, potrivit căreia Sîrbu Lidia a fost recunoscuta vinovata de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 215402 din 16.05.2025 întocmit de către agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 16 mai 2025, potrivit căreia Sîrbu Lidia a fost recunoscuta vinovata de comiterea contravenției prevăzute de art.471 alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, se menține fără modificări. (f.d. 57-61)

La data de 11 septembrie 2025, Sîrbu Lidia ne fiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d. 65-75)

Subsecvent, discutând esența faptei contravenției incriminate, Completul menționează că din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție care a fost întocmit la data de 16 mai 2025 în privința lui Sîrbu Lidia reiese că, aceasta *în perioada lunii **mai - august**, anului **2024**, folosind numărul telefonului mobil și aplicația mobilă cu identificatorul ,,PSB" (Federația Rusă) a pretins, a acceptat pentru coruperea electorală în favoarea PP ,,Şansă" sau a așa numitului Bloc politic ,,Pobeda" în cadrul Alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024. (f.d.15)*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, Completul de judecată constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțelor de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației.

Completul de judecată remarcă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:*

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate sub aspectul prevederilor art. 462 Cod contravenţional, Completul constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțele de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației și stabilirea în acțiunile recurentei a existenței faptului contravenției.

La caz, instanța de recurs reține că prevederile art. 47[1] Cod contravențional, în a cărei comitere este învinuită Sîrbu Lidia, au fost introduse în Codul contravențional prin Lege nr. 230 din 31.07.2024.

Totodată, potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție din 16 mai 2025, la rubrica „**Timpul săvârșirii: *luna* și *anul***”, Completul de judecată stabilește ca fiind indicat luna „***mai* - *august***” anul „**2024**”. (f.d.15)

În acest context, Completul observă că prevederile art. 47[1] Cod contravențional – „*Coruperea electorală pasivă*” – au fost introduse în Codul contravențional prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, care a intrat în vigoare la data de 15 august 2024.

Totodată, potrivit Extrasului din fișierul electronic cu privire la descifrările electronice și conexiunea cartelelor SIM la PSB, Completul de judecată a instanței de recurs constată că „SMS”-le, invocate de agentul constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I., că ar fi fost recepționate de Sîrbu Lidia în luna *august 2024*, nu corespunde realității, or, data când au fost primite mesajele sunt: aprilie, mai, septembrie și octombrie 2024. (f.d. 51)

Prin urmare, la momentul pretinsei săvârșiri a faptei – luna ***august 2024*** – recurenta Sîrbu Lidia, nu avea careva SMS recepționat din partea PSB (*Banca Comercială „Promsveazibank”*).

Subsecvent, la stabilirea intervalului temporal relevant pentru pretinsa faptă, Completul constată o contradicție esențială între mențiunile din procesul-verbal și datele obiective reflectate în materialele probatorii. În timp ce agentul constatator indică drept perioadă a săvârșirii faptei luna „august 2024”, înscrisurile anexate confirmă doar recepționarea unor mesaje la aprilie, mai 2024. Această neconcordanță privește un element constitutiv al contravenției — timpul săvârșirii faptei — și afectează decisiv temeinicia actului de constatare, dar mai mult ca atât afectează existența faptului contravenției invocate de agentul constatator.

Completul reiterează că, actul de constatare menționează luna „*august*” 2024, dar probele electronice confirmă doar recepționarea mesajelor în lunile „*septembrie*” și „*octombrie*” 2024. Această contradicție privește un element esențial al contravenției — timpul săvârșirii faptei — și, prin urmare, lipsește fundamentul juridic pentru reținerea răspunderii contravenționale a recurentei Sîrbu Lidia.

Instanța de recurs constată că, la momentul pretinsei fapte, dispozițiile art. 47^1 Cod contravențional nu erau aplicabile (până la 15.08.2024), iar ulterior, în cadrul procedurii judiciare, nu s-a administrat niciun mijloc de probă care să confirme săvârșirea contravenției de către Sîrbu Lidia anume în luna „august”. Chiar dacă agentul constatator a menționat în procesul-verbal luna „august” ca moment al presupusei fapte, acesta era obligat să indice data exactă a pretinsei acțiuni, întrucât intrarea în vigoare a normei contravenționale în forma actuală reprezintă un reper temporal esențial pentru verificarea existenței faptei contravenționale.

În speță, nu doar că nu s-a determinat momentul exact al pretinsei fapte, dar nici nu s-a demonstrat existența unui comportament concret ce ar întruni elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional. Procesul-verbal nu descrie acțiuni precise, nu identifică elementul material al faptei și nu prezintă probe care să susțină existența unei conduite nelegale din partea recurentei Sîrbu Lidia în luna „august” 2024. Mențiunea generală privind luna „august” nu poate substitui descrierea faptului contravențional, iar insuficiența probelor împiedică orice concluzie privind realitatea faptei.

În aceste condiții, instanța reține că, dincolo de neconformitățile de ordin formal, lipsește însăși existența faptei contravenționale, ceea ce face imposibilă

antrenarea răspunderii. Un proces-verbal întocmit pe baza unor presupuneri, fără descriere factologică și fără suport probator, nu poate produce efecte juridice, iar menținerea lui ar contraveni principiilor legalității, prezumției de nevinovăție și obligatoriei dovediri a faptei.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:* ***nu există faptul contravenţiei***.

Completul de judecată remarcă faptul că CtEDO, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligaţie de a petrece o examinare adecvată a poziţiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art. 6 obligă instanţele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligaţiei de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinate în lumina circumstanţelor cauzei. Drept urmare, Completul nu învederează necesitatea expunerii asupra altor argumente ale recurentului.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul Contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

În urma celor expuse, instanţa de recurs constată că, urmează a fi admis recursul înaintat de Sîrbu Lidia, casând hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 01 septembrie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va admite contestația înaintată de Sîrbu Lidia cu anularea deciziei agentului constatator din 16 mai 2025 și încetarea procesului contravențional intentat împotriva acesteia, deoarece nu există faptul contravenției.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Sîrbu Lidia.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Comrat sediul central din 01 septembrie 2025, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Sîrbu Lidia, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei, seria și

nr. MAI04 215402 din 16 mai 2025, întocmit în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care***:

Se admite contestația depusă de Sîrbu Lidia.

Se anulează decizia agentului constatator al DP UTA Gagauzia, Cristioglo I. din 16 mai 2025 în privința lui Sîrbu Lidia de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent al sumei de 25000 lei, cu încetarea procesului contravențional, deoarece ***nu există faptul contravenției***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri